

สรุปและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการศึกษา

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านประชากร เศรษฐกิจและสังคม ปัจจัยด้านการอยู่อาศัยและโภชนาการ กับพฤติกรรมป้องกันการเกิดโรค การเลือกใช้วิธีการรักษาโรค ความรู้เรื่องโรคเอดส์และพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ โดยเปรียบเทียบระหว่างคนงานบ่อเลี้ยงกุ้งกับคนงานสวนยางพารา ในจังหวัดระนอง กลุ่มตัวอย่างเป็นแรงงานต่างชาติ จำนวน 632 คน ที่ทำงานในบ่อเลี้ยงกุ้ง 321 คน และทำงานในสวนยางพารา 311 คน เลือกตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ตามแบบสอบถาม ระหว่างเดือนพฤษภาคม-มิถุนายน พ.ศ. 2541 ข้อคำถามบางส่วนนำมาจาก แบบสอบถามของโครงการศึกษาปัญหาสังคมและสาธารณสุขของคนงานก่อสร้างในเขตกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2537-2538 ของคณะแพทยศาสตร์และสถาบันประชากรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และข้อคำถามอีกส่วนหนึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง

ข้อมูลทั่วไปที่รวบรวมได้ นำเสนอโดยใช้อัตราร้อยละ และวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านประชากร เศรษฐกิจ สังคม และปัจจัยด้านการอยู่อาศัยและโภชนาการ กับพฤติกรรมป้องกันการเกิดโรค การเลือกใช้วิธีการรักษาโรค ความรู้เรื่องโรคเอดส์ และพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ ของคนงานบ่อเลี้ยงกุ้งกับคนงานสวนยางพารา โดยใช้การวิเคราะห์แบบตารางไขว้ (Cross-Tabulations) การประมวลผลและการวิเคราะห์ข้อมูล ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS PC⁺ (Statistical Package for the Social Sciences / Personal Computer) ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านประชากร เศรษฐกิจและสังคม ปัจจัยด้านการอยู่อาศัยและโภชนาการ กับพฤติกรรมป้องกันการเกิดโรคและการเปรียบเทียบพฤติกรรมป้องกันการเกิดโรคของคนงานบ่อเลี้ยงกุ้งกับคนงานสวนยางพารา (สรุปไว้ในตารางที่ 12)

ในส่วนนี้ วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม และเปรียบเทียบพฤติกรรมป้องกันการเกิดโรค ผลการศึกษาสรุปได้เป็น 2 ส่วนย่อย ได้แก่ 1) ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านประชากร เศรษฐกิจและสังคม ปัจจัยด้านการอยู่อาศัยและโภชนาการกับพฤติกรรมป้องกันการเกิดโรค ของคนงานบ่อเลี้ยงกุ้งและคนงานสวนยางพารา และ

2) ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการป้องกันการเกิดโรคระหว่างคนงานบ่อเลี้ยงกุ้งกับคนงานสวนยางพารา

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านประชากร เศรษฐกิจและสังคม ปัจจัยด้านการอยู่อาศัยและโภชนาการ กับพฤติกรรมการป้องกันการเกิดโรคของคนงานบ่อเลี้ยงกุ้งและคนงานสวนยางพารา

ผลการวิเคราะห์ สรุปปัจจัยที่มีความสัมพันธ์และไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันการเกิดโรคของคนงานบ่อเลี้ยงกุ้ง และคนงานสวนยางพารา ได้ดังต่อไปนี้

1. อายุ ผลการศึกษาพบว่า ทิศทางของความสัมพันธ์ระหว่างอายุ ทั้งของคนงานบ่อเลี้ยงกุ้งและคนงานสวนยางพารา กับพฤติกรรมการป้องกันการเกิดโรค ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้การที่คนงานบ่อเลี้ยงกุ้ง และคนงานสวนยางพารา มีพฤติกรรมการป้องกันการเกิดโรคในระดับใดนั้น น่าจะขึ้นอยู่กับปัจจัยอื่น ๆ มากกว่าการมีอายุแตกต่างกัน

2. สถานภาพสมรส พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสกับพฤติกรรมการป้องกันการเกิดโรคของคนงานบ่อเลี้ยงกุ้ง และคนงานสวนยางพารา ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่าการมีพฤติกรรมการป้องกันการเกิดโรคในระดับสูงหรือต่ำของคนงานบ่อเลี้ยงกุ้งและคนงานสวนยางพารานั้น ไม่ได้ขึ้นอยู่กับสถานภาพสมรสเพียงปัจจัยเดียว ยังอาจขึ้นอยู่กับปัจจัยอื่น ๆ อีกหลายปัจจัยด้วยกัน

3. การศึกษา จากผลการศึกษาพบว่า ทิศทางความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาของคนงานบ่อเลี้ยงกุ้งและคนงานสวนยางพารา กับพฤติกรรมการป้องกันการเกิดโรค ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้และไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะทั้งคนงานบ่อเลี้ยงกุ้งและคนงานสวนยางพารา ล้วนเป็นผู้ย้ายถิ่นมาจากประเทศเพื่อนบ้านที่มีระบบด้านสาธารณสุขหรือการให้ความรู้ด้านการดูแลสุขภาพแก่ประชาชนที่ด้อยกว่าประเทศไทย และคนงานเหล่านั้นยังคงพฤติกรรมเดิมอยู่ จึงทำให้คนงานบ่อเลี้ยงกุ้งและคนงานสวนยางพาราที่มีการศึกษาต่างกัน ไม่มีความแตกต่างกันในระดับพฤติกรรมการป้องกันการเกิดโรค

4. รายได้ ผลการวิเคราะห์พบว่า ทิศทางความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของคนงานบ่อเลี้ยงกุ้งกับพฤติกรรมการป้องกันการเกิดโรค ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่ความสัมพันธ์ดังกล่าว มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 อาจเป็นคนงานบ่อเลี้ยงกุ้งที่มีรายได้ 2,001–2,500 บาทต่อเดือน เป็นกลุ่มที่ทำงานมาช่วงระยะเวลาหนึ่ง สามารถปรับตัวให้เข้ากับงานได้เป็นอย่างดี จัดเวลาการพักผ่อนและการทำงานได้ดีกว่าคนงานกลุ่มรายได้อื่น ๆ จึงทำให้คนงานกลุ่มนี้ มีพฤติกรรมการป้องกันการเกิดโรคในระดับสูง สูงกว่าคนงานบ่อเลี้ยงกุ้งกลุ่มที่มีรายได้ต่ำกว่า 2,100 บาท ต่อเดือน และกลุ่มที่มีรายได้ 2,501 บาทต่อเดือนขึ้นไป ตามลำดับ ส่วนทิศทางความสัมพันธ์ระหว่าง

รายได้ของคนงานสวนยางพารา กับพฤติกรรมการป้องกันการเกิดโรค ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้และไม่มีความสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 อาจเนื่องมาจากการที่คนงานสวนยางพาราจะแสดงออกถึงการมีพฤติกรรมการป้องกันการเกิดโรคในระดับสูงหรือระดับต่ำนั้น ไม่ได้ขึ้นอยู่กับรายได้ของคนงานสวนยางพาราแต่เพียงปัจจัยเดียว แต่ยังขึ้นอยู่กับปัจจัยอื่น ๆ อีกด้วย

5. ระยะเวลาที่เข้ามาอยู่ในประเทศไทย ผลการศึกษาพบว่า ทิศทางความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาที่เข้ามาอยู่ในประเทศไทยของคนงานบ่อเลี้ยงกุ้งและคนงานสวนยางพารา ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่ความสัมพันธ์ดังกล่าวมีความสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากคนงานบ่อเลี้ยงกุ้งและคนงานสวนยางพารา กลุ่มที่เข้ามาอยู่ในประเทศไทยเป็นระยะเวลา 1 ปีหรือต่ำกว่า ได้อยู่ในที่พักอาศัยที่ดีกว่า ได้รับการดูแลจากนายจ้างเป็นอย่างดี หรืออาจเนื่องมาจากการที่เป็นคนงานใหม่ ภาระรับผิดชอบมีน้อยกว่าคนงานที่ทำงานมานานกว่า ทำให้คนงานที่มาอยู่ใหม่ มีเวลาดูแลร่างกาย จัดเตรียมอาหาร รวมทั้งดูแลที่พักอาศัยได้มากกว่า จึงทำให้คนงานบ่อเลี้ยงกุ้งและคนงานสวนยางพารากลุ่มที่เข้ามาอยู่ในประเทศไทยเป็นระยะเวลาน้อยกว่า มีพฤติกรรมการป้องกันการเกิดโรคดีกว่าคนงานบ่อเลี้ยงกุ้งและคนงานสวนยางพาราที่เข้ามาอยู่ในประเทศไทยเป็นระยะเวลานานกว่า

6. ที่อยู่อาศัยที่ถูกสุขลักษณะ ผลการวิเคราะห์พบว่า คนงานบ่อเลี้ยงกุ้งที่มีระดับที่อยู่อาศัยที่ถูกสุขลักษณะในระดับที่สูงกว่า จะมีพฤติกรรมการป้องกันการเกิดโรคในระดับสูง มีสัดส่วนที่สูงขึ้นด้วยเช่นกัน อาจเนื่องมาจากคนงานบ่อเลี้ยงกุ้งที่มีที่อยู่อาศัยที่ถูกสุขลักษณะระดับสูงหรือที่มีการดูแลที่พักอาศัยให้สะอาดอยู่เสมอ มักจะมีการดูแลร่างกายที่ดีด้วยเช่นกัน

ส่วนทิศทางความสัมพันธ์ระหว่างระดับที่อยู่อาศัยที่ถูกสุขลักษณะกับพฤติกรรมการป้องกันการเกิดโรคของคนงานสวนยางพารา พบว่า ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่ความสัมพันธ์ดังกล่าวมีความสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 อาจเป็นเพราะคนงานสวนยางพาราที่มีที่อยู่อาศัยที่ดี มีความพร้อมทุกด้าน เช่น มีสภาพแข็งแรง มีห้องสำหรับพักผ่อนโดยเฉพาะ ตั้งในทำเลที่เหมาะสม จะขาดความสนใจที่จะปรับปรุงดูแลเรื่องสุขภาพที่เกี่ยวข้องมาจากที่พักอาศัย เช่น การทำความสะอาดที่พัก การทำความสะอาดที่หลับนอน ทำให้มีผลกระทบโดยตรงต่อสุขภาพ ส่วนคนงานสวนยางพารากลุ่มที่มีที่อยู่อาศัยที่ถูกสุขลักษณะระดับกลาง คนงานกลุ่มนี้จะให้ความสนใจกับที่พักอาศัยมากกว่า เนื่องจากที่พักอาศัยมักจะตั้งอยู่ภายใต้ร่มเงาของต้นยางพาราที่มีความชื้นสูง แสงแดดส่องถึงน้อยมาก จึงให้ความสนใจที่จะดูแลทำให้ที่พักปราศจากความอับชื้น โดยคอยดูแลที่อยู่เสมอ เพื่อจะได้พักผ่อนอย่างสบายหลังเลิกงาน ส่วนในกลุ่มคนงานสวนยางพาราที่มีที่อยู่อาศัยที่ถูกสุขลักษณะระดับต่ำ อาจเป็นเพราะมีที่พักอาศัยที่ไม่เหมาะสมกับเป็นที่พักผ่อน รวมทั้งมีสภาพแวดล้อมที่ไม่ดี จึงทำให้คนงานกลุ่มนี้มีพฤติกรรมการป้องกันการเกิดโรคในระดับสูงต่ำที่สุด

ตารางที่ 12 สรุปความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับพฤติกรรมกำบังการเกิดโรค
และผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมกำบังการเกิดโรค ของคนงานบ่อเลี้ยงกุ้ง
กับคนงานสวนยางพารา

ตัวแปรอิสระ	ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ กับพฤติกรรมกำบังการเกิดโรค		ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรม กำบังการเกิดโรคระหว่าง คนงานบ่อเลี้ยงกุ้งกับคนงานสวนยางพารา
	คนงานบ่อเลี้ยงกุ้ง	คนงานสวนยางพารา	
ปัจจัยด้านประชากร			
เศรษฐกิจและสังคม			
- อายุ	NH	NH	N
- สถานภาพสมรส	NH*	NH	N
- การศึกษา	NH	NH	N
- รายได้	NH*	NH	N
- ระยะเวลาที่เข้ามา	NH*	NH*	N
ปัจจัยด้านการอยู่อาศัย			
และโภชนาการ			
- ลักษณะที่อยู่อาศัย	H*	NH*	N
- การบริโภคและโภชนาการ	H*	H*	N

H* ความสัมพันธ์เป็นไปตามสมมติฐาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

H ความสัมพันธ์เป็นไปตามสมมติฐาน แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

NH* ความสัมพันธ์ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน แต่มีนัยสำคัญทางสถิติ

NH ความสัมพันธ์ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน และไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

Y คนงานบ่อเลี้ยงกุ้งมีพฤติกรรมกำบังการเกิดโรคดีกว่าคนงานสวนยางพารา

N คนงานสวนยางพารามีพฤติกรรมกำบังการเกิดโรคดีกว่าคนงานบ่อเลี้ยงกุ้ง

7. **สุขนิสัยทางการบริโภคและโภชนาการ** ผลการวิเคราะห์พบว่า ทิศทางความสัมพันธ์ระหว่างระดับสุขนิสัยทางการบริโภคและโภชนาการของแรงงานบ่อเลี้ยงกุ้งและแรงงานสวนยางพารากับพฤติกรรมการป้องกันการเกิดโรคเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้ก็เนื่องมาจากแรงงานที่ได้รับอาหารอย่างครบถ้วน ตามเวลา ส่งผลให้มีร่างกายที่แข็งแรง รวมทั้งรู้จักที่จะป้องกันตนเองมิให้เกิดการเจ็บป่วย เพื่อให้มีความพร้อมในการทำงานมากกว่า

ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการป้องกันการเกิดโรคระหว่างแรงงานบ่อเลี้ยงกุ้งกับแรงงานสวนยางพารา

ผลจากการนำสัดส่วนของผู้ที่มีพฤติกรรมการป้องกันการเกิดโรคระดับสูงของแรงงานบ่อเลี้ยงกุ้งและแรงงานสวนยางพารา มาเปรียบเทียบกันตามกลุ่มของ อายุ สถานภาพสมรส การศึกษา รายได้ ระยะเวลาที่เข้ามาอยู่ในการประเทศไทย ระดับที่อยู่อาศัยที่ถูกสุขลักษณะและระดับสุขนิสัยทางการบริโภคและโภชนาการ ปรากฏว่า ในกลุ่มที่มีลักษณะเดียวกันนั้น คนงานสวนยางพารา จะมีสัดส่วนของผู้ที่มีพฤติกรรมการป้องกันการเกิดโรคในระดับสูง ในสัดส่วนที่สูงกว่าคนงานบ่อเลี้ยงกุ้ง กล่าวคือ พบว่าในกลุ่มคนงานที่มีอายุเท่ากัน สถานภาพสมรสเดียวกัน มีระดับการศึกษาเท่ากัน มีรายได้เท่ากัน ระยะเวลาที่เข้ามาอยู่ในประเทศไทยเท่ากัน ระดับที่อยู่อาศัยที่ถูกสุขลักษณะระดับเดียวกัน และมีสุขนิสัยทางการบริโภคและโภชนาการระดับเดียวกัน คนงานสวนยางพาราจะมีสัดส่วนของผู้ที่มีพฤติกรรมการป้องกันการเกิดโรคในระดับสูง สูงกว่าสัดส่วนของคนงานบ่อเลี้ยงกุ้งที่มีพฤติกรรมการป้องกันการเกิดโรคในระดับสูง แสดงให้เห็นว่าคนงานสวนยางพาราน่าจะมีพฤติกรรมการป้องกันการเกิดโรคที่ดีกว่าคนงานบ่อเลี้ยงกุ้ง

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านประชากร เศรษฐกิจและสังคม ปัจจัยด้านการอยู่อาศัยและโภชนาการกับการเลือกใช้วิธีการรักษาโรค และการเปรียบเทียบการเลือกใช้บริการจากสถานพยาบาลของรัฐ ของคนงานบ่อเลี้ยงกุ้งกับคนงานสวนยางพารา (สรุปได้ในตารางที่ 13)

การวิเคราะห์ในส่วนนี้ ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม และเปรียบเทียบการเลือกใช้บริการจากสถานพยาบาลของรัฐ ผลการศึกษาสรุปได้เป็น 2 ส่วนย่อย ได้แก่ 1) ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านประชากร เศรษฐกิจและสังคม ปัจจัยด้านการอยู่อาศัยและโภชนาการ กับการเลือกใช้วิธีการรักษาโรค ของคนงานบ่อเลี้ยงกุ้งและคนงานสวนยางพารา และ 2) ผลการเปรียบเทียบการเลือกใช้บริการจากสถานพยาบาลของรัฐระหว่างคนงานบ่อเลี้ยงกุ้งกับคนงานสวนยางพารา

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านประชากร เศรษฐกิจและสังคม ปัจจัยด้านการอยู่อาศัย และโภชนาการกับการเลือกใช้วิธีการรักษาโรค ของคนงานบ่อเลี้ยงกุ้งและคนงานสวนยางพารา

ผลการวิเคราะห์ สรุปปัจจัยที่มีความสัมพันธ์และที่ไม่มีความสัมพันธ์ กับการเลือกใช้วิธีการรักษาของคนงานบ่อเลี้ยงกุ้งและคนงานสวนยางพารา ไว้ดังนี้

1. อายุ ผลการศึกษา พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างอายุของคนงานบ่อเลี้ยงกุ้งและคนงานสวนยางพารา ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อาจเนื่องมาจากการที่คนงานบ่อเลี้ยงกุ้งและคนงานสวนยางพาราจะเลือกใช้วิธีการใดมารักษาร่างกายนั้น ไม่ได้ขึ้นอยู่กับอายุของคนงานเพียงเท่านั้น แต่ยังอาจขึ้นอยู่กับอาการหรือความรุนแรงของการเจ็บป่วย ความสะดวกในการเดินทางไปรักษา และปัจจัยอื่น ๆ อีกด้วย

2. สถานภาพสมรส หลังจากการวิเคราะห์ด้วยตารางไขว้พบว่า ทิศทางความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสของคนงานบ่อเลี้ยงกุ้งและคนงานสวนยางพารากับการเลือกใช้วิธีการรักษาโรคเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า คนงานที่สมรสและอยู่กับคู่สมรสน่าจะมีการเลือกใช้สถานพยาบาลของรัฐมากกว่าคนงานที่สถานภาพสมรสอื่น ๆ แต่ความสัมพันธ์ดังกล่าวไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก คนงานที่สมรสและมีคู่สมรสอยู่ด้วย เมื่อเจ็บป่วยจะมีคู่สมรสคอยดูแล ให้คำปรึกษา มีการเลือกใช้วิธีการที่ดีและน่าเชื่อถือมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ นั่นก็คือใช้บริการจากสถานพยาบาลของรัฐ ซึ่งอาจจะเป็นสถานอนามัยหรือโรงพยาบาลของรัฐ นอกจากนั้นยังอาจขึ้นอยู่กับปัจจัยอื่น ๆ อีกด้วย เช่น ลักษณะการเข้ามาในประเทศไทยถูกกฎหมายหรือไม่ หรืออาจขึ้นอยู่กับ การเอาใจใส่ต่อคนงานของนายจ้างและปัจจัยอื่น ๆ อีกด้วย

3. การศึกษา ผลการวิเคราะห์พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษากับคนงานบ่อเลี้ยงกุ้งและคนงานสวนยางพารา ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ก็อาจเนื่องมาจากเหตุผลของความกลัวต่อเจ้าหน้าที่บ้านเมือง ลักษณะของงานที่ทำอยู่ ทำให้ไม่มีโอกาสออกจากสถานที่ทำงานได้โดยง่าย หรืออาจขึ้นอยู่กับลักษณะของการเข้ามาในประเทศไทยของคนงานเหล่านั้น จึงต้องคำนึงถึงปัจจัยต่าง ๆ เหล่านี้ด้วย

4. รายได้ ผลการศึกษาพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของคนงานบ่อเลี้ยงกุ้งและคนงานสวนยางพาราไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการที่คนงานบ่อเลี้ยงกุ้งและคนงานสวนยางพารา จะตัดสินใจเลือกใช้วิธีการใดมารักษาร่างกายนั้น ไม่ได้ขึ้นอยู่กับรายได้ของคนงานแต่เพียงอย่างเดียว อาจขึ้นอยู่กับ การเข้ามาอยู่ในประเทศไทยโดยถูกกฎหมาย หรือผิดกฎหมาย ซึ่งจะมีผลต่อการมีบัตรสุขภาพของคนงาน และยังขึ้นอยู่กับความสะดวกของคนงานหรือนายจ้าง ที่จะออกไปยังสถานพยาบาลหรือร้านขายยาอีกด้วย

ตารางที่ 13 สรุปความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับการเลือกใช้วิธีการรักษาโรค และ
ผลการเปรียบเทียบการเลือกใช้บริการจากสถานพยาบาลของรัฐ ของคนงาน
บ่อเลี้ยงกุ้งกับคนงานสวนยางพารา

ตัวแปรอิสระ	ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ กับการเลือกใช้วิธีการรักษาโรค		ผลการเปรียบเทียบการเลือกใช้ บริการจากสถานพยาบาลของรัฐระหว่าง
	คนงานบ่อเลี้ยงกุ้ง	คนงานสวนยางพารา	คนงานบ่อเลี้ยงกุ้งกับคนงานสวนยางพารา
ปัจจัยด้านประชากร			
เศรษฐกิจและสังคม			
- อายุ	NH	NH	N
- สถานภาพสมรส	H	H	N
- การศึกษา	NH	NH	Y
- รายได้	NH	NH	N
- ระยะเวลาที่เข้ามา	NH	H*	X
ปัจจัยด้านการอยู่อาศัย			
และโภชนาการ			
- ลักษณะที่อยู่อาศัย	NH	NH	Y
- การบริโภคและโภชนาการ	NH	NH*	Y

H* ความสัมพันธ์เป็นไปตามสมมติฐาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

H ความสัมพันธ์เป็นไปตามสมมติฐาน แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

NH* ความสัมพันธ์ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน แต่มีนัยสำคัญทางสถิติ

NH ความสัมพันธ์ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน และไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

Y คนงานบ่อเลี้ยงกุ้งเลือกใช้บริการจากสถานพยาบาลของรัฐมากกว่าคนงานสวนยางพารา

N คนงานสวนยางพาราเลือกใช้บริการจากสถานพยาบาลของรัฐมากกว่าคนงานบ่อเลี้ยงกุ้ง

X ไม่สามารถสรุปผลการเปรียบเทียบได้อย่างแน่ชัด

5. ระยะเวลาที่เข้ามาอยู่ในประเทศไทย ผลการวิเคราะห์ด้วยตารางไขว้ พบว่า ทิศทางของความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาที่เข้ามาอยู่ในประเทศไทยของคณงานบ่อเลี้ยงกุ้งกับการเลือกใช้วิธีการรักษาโรค ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงให้เห็นว่า การตัดสินใจเลือกใช้วิธีการรักษาร่างกายเมื่อยามเจ็บป่วยของคณงานบ่อเลี้ยงกุ้งนั้น ยังขึ้นอยู่กับปัจจัยอื่น ๆ อีก เช่น อาการและความรุนแรงของการเจ็บป่วย ความสะดวกในการเดินทางไปรักษา มากกว่าจะขึ้นอยู่กับระยะเวลาที่เข้ามาอยู่ในประเทศไทยแต่เพียงอย่างเดียวเท่านั้น

สำหรับผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาที่เข้ามาอยู่ในประเทศไทยของคณงานสวนยางพารากับการเลือกใช้วิธีการรักษาโรค พบว่า คณงานที่เข้ามาอยู่ในประเทศไทยเป็นระยะเวลานานกว่า จะเลือกใช้บริการจากสถานพยาบาลของรัฐมากกว่าคณงานที่เข้ามาอยู่ในประเทศไทยเป็นระยะเวลาน้อยกว่า อาจเนื่องมาจากการเข้ามาอยู่นานกว่าย่อมรู้จักสถานที่หรือรู้เส้นทางเข้าออกจากสถานที่ทำงานได้ดีกว่า ซึ่งเป็นการพบในลักษณะเดียวกันกับการพบของวันเพ็ญ วอกกลาง (2541: 206-210) ที่พบว่า แรงงานพม่ามีการปรับตัวเข้ากับบุคคลหรือองค์กรไปตามระยะเวลาที่อยู่อาศัย

6. ที่อยู่อาศัยที่ถูกสุขลักษณะ ผลการวิเคราะห์ด้วยตารางไขว้ พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างระดับที่อยู่อาศัยที่ถูกสุขลักษณะของคณงานบ่อเลี้ยงกุ้งและคณงานสวนยางพารา ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 อาจเนื่องมาจากคณงานบ่อเลี้ยงกุ้งและคณงานสวนยางพาราจะเลือกใช้วิธีการใดมารักษาร่างกายเมื่อเจ็บป่วยนั้น ไม่ได้ขึ้นอยู่กับระดับที่อยู่อาศัยที่ถูกสุขลักษณะเพียงปัจจัยเดียวเท่านั้น แต่พบว่ายังขึ้นอยู่กับปัจจัยอื่น ๆ อีกหลายปัจจัยด้วยกัน

7. สุขนิสัยทางการบริโภคและโภชนาการ ผลการศึกษาพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างสุขนิสัยทางการบริโภคและโภชนาการของคณงานบ่อเลี้ยงกุ้งและคณงานสวนยางพารากับการเลือกใช้วิธีการรักษาโรค ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อาจเนื่องมาจากคณงานบ่อเลี้ยงกุ้งและคณงานสวนยางพารา จะตัดสินใจเลือกใช้วิธีการใดมารักษาร่างกายเมื่อเจ็บป่วยนั้น ไม่ได้ขึ้นอยู่กับสุขนิสัยทางการบริโภคและโภชนาการเพียงประการเดียว แต่ยังขึ้นอยู่กับปัจจัยอื่น ๆ อีกด้วย

ผลการเปรียบเทียบการเลือกใช้บริการจากสถานพยาบาลของรัฐ ระหว่างคณงานบ่อเลี้ยงกุ้งกับคณงานสวนยางพารา

เมื่อนำสัดส่วนของผู้เลือกใช้บริการจากสถานพยาบาลของรัฐ ของคณงานบ่อเลี้ยงกุ้งและคณงานสวนยางพารา มาเปรียบเทียบกันตามกลุ่มของอายุ สถานภาพสมรส การศึกษา รายได้ ระยะเวลาที่เข้ามาอยู่ในประเทศไทย ระดับที่อยู่อาศัย และระดับสุขนิสัยทางการบริโภคและ

โภชนาการ ปรากฏว่าในกลุ่มของคณงานที่มีลักษณะเหมือนกัน คณงานสวนยางพาราจะมีสัดส่วนของผู้ที่เลือกใช้บริการจากสถานพยาบาลของรัฐสูงกว่าคณงานบ่อเลี้ยงกุ้งเป็นส่วนใหญ่ กล่าวคือ พบว่า ในกลุ่มคณงานที่มีอายุเท่ากัน สถานภาพสมรสเดียวกัน รายได้เท่ากัน และระยะเวลาที่เข้ามาอยู่ในประเทศไทยเท่ากัน คณงานสวนยางพาราจะมีสัดส่วนของผู้ที่เลือกใช้บริการจากสถานพยาบาลของรัฐ สูงกว่าสัดส่วนของคณงานบ่อเลี้ยงกุ้งที่เลือกใช้บริการจากสถานพยาบาลของรัฐ ในทางกลับกัน ในกลุ่มของคณงานที่มีระดับการศึกษาเท่ากัน มีที่อยู่อาศัยที่ถูกสุขลักษณะระดับเดียวกัน และมีฐานะทางด้านการบริโภคและโภชนาการระดับเดียวกัน พบว่าคณงานบ่อเลี้ยงกุ้งจะมีสัดส่วนของผู้ที่เลือกใช้บริการจากสถานพยาบาลของรัฐ สูงกว่าสัดส่วนของคณงานสวนยางพาราที่เลือกใช้บริการจากสถานพยาบาลของรัฐ แสดงให้เห็นว่า เมื่อคณงานบ่อเลี้ยงกุ้งและคณงานสวนยางพาราเจ็บป่วย ด้วยโรคทั่วไป คณงานสวนยางพาราจะตัดสินใจเลือกใช้บริการรักษาจากสถานพยาบาลของรัฐมากกว่าคณงานบ่อเลี้ยงกุ้ง ทั้งนี้อาจจะขึ้นอยู่กับความมีอิสระในการตัดสินใจของคณงาน ความสะดวกในการเดินทางไปรักษา หรือการเดินทางไปรักษาโดยไม่มีผลกระทบต่อคณงาน ซึ่งคณงานสวนยางพาราจะมีมากกว่า ในขณะที่คณงานบ่อเลี้ยงกุ้งจะเดินทางออกไปรักษาหรือหยุดงาน เนื่องจากมีอาการเจ็บป่วยจะต้องบอกให้นายจ้าง หรือผู้ดูแลกิจการทราบ และส่วนใหญ่เข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจเลือกใช้บริการรักษาพยาบาลให้กับคณงานด้วย

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านประชากร เศรษฐกิจและสังคม กับความรู้เรื่องโรคเอดส์ และการเปรียบเทียบความรู้เรื่องโรคเอดส์ ของคณงานบ่อเลี้ยงกุ้งและคณงานสวนยางพารา (สรุปไว้ในตารางที่ 14)

สำหรับการวิเคราะห์ในส่วนนี้ ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม ผลการศึกษาสรุปได้เป็น 2 ส่วน คือ 1) ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านประชากร เศรษฐกิจและสังคม กับความรู้เรื่องโรคเอดส์ ของคณงานบ่อเลี้ยงกุ้งและคณงานสวนยางพารา และ 2) ผลการเปรียบเทียบความรู้เรื่องโรคเอดส์ระหว่างคณงานบ่อเลี้ยงกุ้งกับคณงานสวนยางพารา

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านประชากร เศรษฐกิจและสังคม กับความรู้เรื่องโรคเอดส์ของคณงานบ่อเลี้ยงกุ้งและคณงานสวนยางพารา

ผลการวิเคราะห์ สรุปปัจจัยที่มีความสัมพันธ์และไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เรื่องโรคเอดส์ของคณงานบ่อเลี้ยงกุ้งและคณงานสวนยางพารา ได้ดังต่อไปนี้

1. อายุ ผลการศึกษาพบว่า ทิศทางความสัมพันธ์ระหว่างอายุของคณงานบ่อเลี้ยงกุ้งกับความรู้เรื่องโรคเอดส์ ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้และไม่มีความสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

แสดงให้เห็นว่าการรู้เรื่องโรคเอดส์ของคณงานบ่อเลี้ยงกุ้งนั้น ไม่ได้ขึ้นอยู่กับอายุ แต่ยังคงขึ้นอยู่กับปัจจัยอื่น ๆ อีกด้วย

ส่วนผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอายุของคณงานสวนยางพารา กับความรู้เรื่องโรคเอดส์ ทิศทางความสัมพันธ์เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 อาจเนื่องมาจากคณงานสวนยางพาราที่มีอายุน้อยกว่ามักจะให้ความสนใจเรื่องราวต่าง ๆ รอบตัวมากกว่าคณงานที่มีอายุมากกว่า ประกอบกับการมีเวลาว่างจากการทำงานในช่วงกลางวันมากกว่า คณงานที่มีอายุน้อยกว่าจะใช้เวลาว่างออกไปพบปะ พูดคุยกับบุคคลอื่น ๆ จึงทำให้คณงานสวนยางพารากลุ่มที่มีอายุน้อยกว่า มีความรู้เรื่องโรคเอดส์มากกว่าคณงานที่มีอายุมากกว่า แต่การมีความรู้เรื่องโรคเอดส์สูงหรือต่ำของคณงานสวนยางพารานั้น อาจถูกกำหนดด้วยปัจจัยอื่น ๆ ที่นอกเหนือไปจากอายุของคณงาน จึงทำให้ความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2. สถานภาพสมรส ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสของคณงานบ่อเลี้ยงกุ้ง กับความรู้เรื่องโรคเอดส์ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้และไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 อาจเนื่องมาจากการมีความรู้เรื่องโรคเอดส์ของคณงานบ่อเลี้ยงกุ้งในระดับสูงหรือต่ำนั้น น่าจะขึ้นอยู่กับโอกาสหรือความถี่ของการได้รับข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องโรคเอดส์มากกว่าการมีสถานภาพสมรสแตกต่างกัน

สำหรับการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสของคณงานสวนยางพารา กับความรู้เรื่องโรคเอดส์ พบว่าไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่ความสัมพันธ์ดังกล่าวมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 อาจเนื่องมาจากการที่คณงานสวนยางพารามีเวลาว่างจากการทำงานในช่วงกลางวัน จะใช้เวลาว่างดังกล่าวออกไปเที่ยวเตร่หรือพบปะบุคคลอื่น ๆ ได้พูดคุยแลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกัน จึงทำให้คณงานสวนยางพาราที่เป็นหม้าย หย่าและแยกกันอยู่ ซึ่งเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ชีวิตมากกว่า มีความรู้เรื่องโรคเอดส์ดีกว่าคณงานสวนยางพาราที่มีสถานภาพสมรสอื่น ๆ

3. การศึกษา พบว่า ทิศทางของความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษาคณงานบ่อเลี้ยงกุ้ง กับความรู้เรื่องโรคเอดส์ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 อาจเนื่องมาจากการมีความรู้เรื่องโรคเอดส์ของคณงานบ่อเลี้ยงกุ้งนั้น ยังคงพบว่าไม่ได้ขึ้นอยู่กับระดับการศึกษาของคณงานแต่เพียงปัจจัยเดียว แต่ยังคงขึ้นอยู่กับปัจจัยอื่น ๆ อีกหลายประการ เช่น โอกาสในการได้รับข้อมูลข่าวสาร ความเข้าใจในภาษาไทย หรือการขาดความรู้พื้นฐานด้านสาธารณสุข เป็นต้น

สำหรับผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษาคณงานสวนยางพารา กับความรู้เรื่องโรคเอดส์ ความสัมพันธ์ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ทั้งนี้การที่คนงานสวนยางพาราที่เข้าเรียนในระบบการศึกษา 4-6 ปี เป็นกลุ่มที่มีสัดส่วนของผู้ที่มีความรู้เรื่องโรคเอดส์ในระดับสูง มากที่สุด อาจเนื่องมาจากคนงานกลุ่มนี้มีความรู้จากชั้นเรียนไม่ต่ำมากนัก คนงานกลุ่มนี้สามารถรับรู้ข่าวสาร ทำความเข้าใจได้โดยตนเอง พร้อมกันนั้น ในขณะที่ทำงานก็ยังให้ความสนใจกับเรื่องอื่น ๆ ด้วย ซึ่งจะต่างกับกลุ่มคนงานที่มีความรู้สูงกว่าที่มักจะให้ความสนใจในการทำงานมากกว่าเรื่องอื่น โดยทำงานให้ได้เงินเก็บสะสมมากที่สุดแล้วก็จะเดินทางกลับภูมิลำเนาเดิมที่ย้ายมา ส่วนในกลุ่มคนงานที่เข้าเรียนในระบบการศึกษาต่ำกว่า 4 ปี หรือผู้ที่ไม่เคยเรียน กลุ่มคนงานเหล่านี้ไม่สามารถที่จะทำความเข้าใจในเรื่องราวหรือข้อมูลต่าง ๆ ด้วยตนเองได้มากนัก ต้องอาศัยให้ผู้ที่มีความรู้มากกว่าช่วยอธิบายทำความเข้าใจ ดังนั้นจึงทำให้คนงานสวนยางพาราที่เข้าเรียนในระบบการศึกษา 4-6 ปี มีความรู้เรื่องโรคเอดส์ดีกว่าคนงานสวนยางพารา ที่มีการศึกษาระดับอื่น ๆ

4. รายได้ ผลจากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของคนงานบ่อเลี้ยงกุ้งและคนงานสวนยางพารา กับความรู้เรื่องโรคเอดส์ พบว่า ทิศทางของความสัมพันธ์ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่ความสัมพันธ์ดังกล่าวมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยพบว่า ทั้งคนงานบ่อเลี้ยงกุ้งและคนงานสวนยางพารากลุ่มที่มีรายได้ 2,001-2,500 บาท เป็นกลุ่มที่มีสัดส่วนของผู้ที่มีความรู้เรื่องโรคเอดส์ในระดับสูง มากที่สุด รองลงมาคือ คนงานกลุ่มที่มีรายได้ 2,000 บาท หรือต่ำกว่า และคนงานกลุ่มที่มีรายได้ 2,501 บาทขึ้นไป เป็นกลุ่มที่มีสัดส่วนของผู้ที่มีความรู้เรื่องโรคเอดส์ในระดับสูงต่ำที่สุด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากหน้าที่ความรับผิดชอบของคนงาน โดยคนงานที่มีรายได้มากที่สุดมักจะเป็นคนงานที่ทำงานในกิจการมานาน มีหน้าที่ความรับผิดชอบมากกว่า จึงทำให้ไม่มีเวลาสำหรับจะสนใจเรื่องอื่น ๆ นอกจากงานที่ทำ โอกาสที่จะรับรู้ข่าวสารใหม่ ๆ รวมทั้งเรื่องโรคเอดส์จึงมีน้อยลงไปด้วย ด้วยเหตุนี้จึงส่งผลให้ทั้งคนงานบ่อเลี้ยงกุ้ง และคนงานสวนยางพารากลุ่มที่มีรายได้มากที่สุด มีความรู้เรื่องโรคเอดส์ในระดับสูงต่ำที่สุด ส่วนคนงานกลุ่มที่มีรายได้ 2,001-2,500 บาทนั้น มีความรู้เรื่องโรคเอดส์ในระดับสูงมากที่สุด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากคนงานกลุ่มนี้ทำงานในกิจการมาเป็นระยะหนึ่งแล้ว มีความชำนาญในงานพอสมควร จึงไม่ต้องฝึกฝนหรือเรียนรู้อะไร เมื่อมีเวลาว่าง ทำให้คนงานกลุ่มนี้มีโอกาสที่จะรับรู้ข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ ได้มากกว่าคนงานกลุ่มที่มีรายได้ 2,000 บาท หรือต่ำกว่า และมีรายได้มากกว่า 2,500 บาท

5. ระยะเวลาที่เข้ามาอยู่ในประเทศไทย พบว่าระยะเวลาที่เข้ามาอยู่ในประเทศไทยของ คนงานบ่อเลี้ยงกุ้งมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความรู้เรื่องโรคเอดส์ ตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่ความสัมพันธ์ดังกล่าวไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 อาจเนื่องมาจาก คนงานบ่อเลี้ยงกุ้งที่เข้ามาอยู่ในประเทศไทยเป็นระยะเวลานานกว่า ย่อมจะมีการปรับตัว หรือมีการรับรู้ข่าวสารต่าง ๆ รวมทั้งข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโรคเอดส์ เหมือนคนไทยในพื้นที่ และนอกจากนั้นการเข้ามาอยู่

เป็นระยะเวลาานทำให้สามารถเข้าใจภาษาไทยได้ดียิ่งขึ้น จึงสามารถรับรู้ข่าวสารได้มากกว่า คนงานที่เข้ามาอยู่ในประเทศไทยเป็นระยะเวลาน้อยกว่า และด้วยเหตุการมีความรู้เรื่องโรคเอดส์ ของคนงานบอเลียงกุ้งไม่ได้ขึ้นอยู่กับระยะเวลาที่เข้ามาอยู่ในประเทศไทยเพียงอย่างเดียว อาจมี ปัจจัยอื่น ๆ อีก ที่มีผลต่อการมีความรู้เรื่องโรคเอดส์ในระดับที่ต่างกัน จึงทำให้ความสัมพันธ์ ที่เกิดขึ้นไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

สำหรับทิศทางความสัมพันธ์ของระยะเวลาที่เข้ามาอยู่ในประเทศไทยของคนงาน สนวนยางพารากับความรู้อะไรเรื่องโรคเอดส์ พบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวก ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน ที่ตั้งไว้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 อาจเนื่องมาจากคนงานสวนยางพารา จะมีเวลารว่าง จากการทำงานในช่วงเวลากลางวันมากกว่าคนงานบอเลียงกุ้ง ประกอบกับคนงานที่เข้ามาอยู่ใน ประเทศไทยเป็นระยะเวลานานกว่าย่อมจะมีการปรับตัว มีความเข้าใจในภาษาไทยได้มากกว่า คนงานที่เข้ามาอยู่ในประเทศไทยเป็นระยะเวลาน้อยกว่า จะส่งผลให้คนงานสวนยางพาราที่เข้ามา อยู่ในประเทศไทยเป็นระยะเวลานานมากกว่า มีความรู้เรื่องโรคเอดส์ดีกว่าคนงานสวนยางพารา ที่เข้ามาอยู่ในประเทศไทยเป็นระยะเวลาน้อยกว่า

ผลการเปรียบเทียบความรู้เรื่องโรคเอดส์ระหว่างคนงานบอเลียงกุ้งกับคนงานสวนยางพารา

เมื่อนำสัดส่วนของผู้ที่มีความรู้เรื่องโรคเอดส์ในระดับสูง ของคนงานบอเลียงกุ้ง และคนงาน สวนยางพารา มาเปรียบเทียบกัน ตามกลุ่มของอายุ สถานภาพสมรส การศึกษา รายได้ และระยะ เวลาที่เข้ามาอยู่ในประเทศไทย ปรากฏว่าในกลุ่มคนงานที่มีลักษณะเหมือนกัน คนงานบอเลียงกุ้ง จะมีสัดส่วนของผู้ที่มีความรู้เรื่องโรคเอดส์ในระดับสูง สูงกว่าคนงานสวนยางพารา เกือบทุกกลุ่ม กล่าวคือ พบว่าในกลุ่มคนงานที่มีอายุเท่ากัน สถานภาพสมรสเดียวกัน ระดับการศึกษาเท่ากัน รายได้เท่ากัน และมีระยะเวลาที่เข้ามาอยู่ในประเทศไทยเท่ากัน คนงานบอเลียงกุ้ง จะมีสัดส่วน ของผู้ที่มีความรู้เรื่องโรคเอดส์ในระดับสูง สูงกว่าสัดส่วนของคนงานสวนยางพาราที่มีความรู้เรื่อง โรคเอดส์ในระดับสูง แสดงให้เห็นว่า การมีเวลารว่างและออกไปพบปะบุคคลอื่น ๆ ของคนงาน สวนยางพาราที่สามารถทำได้มากกว่าคนงานบอเลียงกุ้ง ไม่ได้ส่งผลต่อการมีความรู้เรื่องโรคเอดส์ ของคนงานสวนยางพารามากนัก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก คนงานสวนยางพาราเมื่อมีเวลารว่างอาจจะ ได้พูดคุยแลกเปลี่ยนความรู้กับคนงานที่เป็นชาติเดียวกันมากกว่าจะได้แลกเปลี่ยนความรู้กับคนไทย ที่เป็นนายจ้างหรือบุคคลอื่น ๆ ซึ่งต่างกับคนงานบอเลียงกุ้งที่มีความใกล้ชิดกับคนไทยมากกว่า ประกอบกับสวนใหญ่แล้ว ในบอเลียงกุ้งมักจะมีโทรทัศน์ไว้ให้คนงานดู ด้วยเหตุนี้จึงทำให้คนงาน บอเลียงกุ้งมีความรู้เรื่องโรคเอดส์มากกว่าคนงานสวนยางพารา

ตารางที่ 14 สรุปความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับความรู้เรื่องโรคเอดส์และผลการเปรียบเทียบ
ความรู้เรื่องโรคเอดส์ ของคนงานบ่อเลี้ยงกุ้งกับคนงานสวนยางพารา

ตัวแปรอิสระ	ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ		ผลการเปรียบเทียบ
	กับความรู้เรื่องโรคเอดส์		
	คนงานบ่อเลี้ยงกุ้ง	คนงานสวนยางพารา	ความรู้เรื่องโรคเอดส์ระหว่าง คนงานบ่อเลี้ยงกุ้งกับคนงานสวนยางพารา
ปัจจัยด้านประชากร			
เศรษฐกิจและสังคม			
- อายุ	NH	H	Y
- สถานภาพสมรส	NH	NH*	Y
- การศึกษา	NH	NH*	Y
- รายได้	NH*	NH*	Y
- ระยะเวลาที่เข้ามา	H	H*	Y
ปัจจัยด้านการอยู่อาศัย			
และโภชนาการ			
- ลักษณะที่อยู่อาศัย	/	/	/
- การบริโภคและโภชนาการ	/	/	/

H* ความสัมพันธ์เป็นไปตามสมมติฐาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

H ความสัมพันธ์เป็นไปตามสมมติฐาน แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

NH* ความสัมพันธ์ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน แต่มีนัยสำคัญทางสถิติ

NH ความสัมพันธ์ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน และไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

Y คนงานบ่อเลี้ยงกุ้งมีความรู้เรื่องโรคเอดส์ดีกว่าคนงานสวนยางพารา

N คนงานสวนยางพารามีความรู้เรื่องโรคเอดส์ดีกว่าคนงานบ่อเลี้ยงกุ้ง

/ ไม่ได้นำมาวิเคราะห์

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านประชากร เศรษฐกิจและสังคม กับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์และการเปรียบเทียบพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ ของคนงานบ่อเลี้ยงกุ้งและคนงานสวนยางพารา (สรุปไว้ในตารางที่ 15)

สำหรับการวิเคราะห์ในส่วนนี้ ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม ผลการศึกษาสรุปได้เป็น 2 ส่วน คือ 1) ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านประชากร เศรษฐกิจและสังคม กับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์โรคเอดส์ ของคนงานบ่อเลี้ยงกุ้งและคนงานสวนยางพารา และ 2) ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ระหว่างคนงานบ่อเลี้ยงกุ้งกับคนงานสวนยางพารา

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านประชากร เศรษฐกิจและสังคม กับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ของคนงานบ่อเลี้ยงกุ้งและคนงานสวนยางพารา

ผลการวิเคราะห์ สรุปปัจจัยที่มีความสัมพันธ์และไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ของคนงานบ่อเลี้ยงกุ้งและคนงานสวนยางพารา ได้ดังต่อไปนี้

1. อายุ ผลการศึกษาพบว่า ไม่สามารถสรุปความสัมพันธ์ระหว่างอายุของคนงานบ่อเลี้ยงกุ้งกับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ได้อย่างแน่ชัด เพราะภายหลังจากการวิเคราะห์ด้วยตารางไขว้ พบว่า มีอยู่ 1 ช่องของตาราง ที่ไม่มีคนงานบ่อเลี้ยงกุ้งตกเป็นตัวอย่างในกลุ่มผู้ที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ในระดับสูงเลย แต่เมื่อดูตัวเลขแสดงสัดส่วนในตาราง จะเห็นได้ว่า อายุของคนงานบ่อเลี้ยงกุ้งไม่น่ามีความสัมพันธ์ตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งเช่นเดียวกันกับความสัมพันธ์ระหว่างอายุของคนงานสวนยางพารากับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ ซึ่งพบว่า ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และไม่มียุทธศาสตร์ทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากว่าอายุของคนงานบ่อเลี้ยงกุ้งและคนงานสวนยางพาราที่ต่างกัน ไม่น่าจะส่งผลให้มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ในระดับที่แตกต่างกัน

2. สถานภาพสมรส ผลการศึกษาพบว่า ทิศทางความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสของคนงานบ่อเลี้ยงกุ้ง กับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่ความสัมพันธ์ดังกล่าวมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 อาจเนื่องมาจากคนงานบ่อเลี้ยงกุ้งจะได้ออกไปเที่ยวตามสถานบันเทิงที่อาจก่อให้เกิดโอกาสเสี่ยงนั้น จะมีเฉพาะเมื่อมีการจับกุ้งขายแล้วเท่านั้น และในการออกไปเที่ยวจะมีนายจ้างเป็นผู้พาออกไปเที่ยวเสียเป็นส่วนใหญ่ประกอบกับผู้ที่เป็นคนโสดจะมีความรู้ยากลองในเรื่องต่าง ๆ รวมทั้งเรื่องเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ ซึ่งต่างกับผู้ที่เคยสมรส และในขณะที่คนงานกลุ่มที่เป็น หม้าย หย่า และแยกกันอยู่ กลุ่มนี้จะมีอิสระจากชีวิตคู่ มีการใช้ชีวิตเช่นเดียวกับคนโสด แต่ความถี่หรือจำนวนครั้งในการออกเที่ยวอาจจะมีน้อยกว่า

เนื่องจากมีภาระที่ต้องรับผิดชอบ และมีประสบการณ์ที่มากกว่า จึงทำให้คนงานที่เป็นหม้าย หย่า และแยกกันอยู่ มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ในระดับสูง ต่ำกว่าคนงานที่เป็นโสด ส่วนคนงานที่สมรสแต่คู่สมรสอยู่ทีอื่นอาจมีการใช้ชีวิตอิสระ เช่นเดียวกับคนงานที่เป็นหม้าย หย่า และแยกกันอยู่ เพียงแต่เพียงชั่วระยะเวลาสั้น ๆ เท่านั้น ดังนั้น ช่วงระยะเวลาที่มีอิสระจึงมีการใช้ชีวิตที่คล้ายกัน ทำให้คนงานกลุ่มนี้มีสัดส่วนของผู้ที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ในระดับสูง ใกล้เคียงกับสัดส่วนของคนงานที่เป็นหม้าย หย่า และแยกกันอยู่

สำหรับทิศทางความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสของคนงานสวนยางพารากับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์นั้น ปรากฏว่าไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 อาจเนื่องมาจากการออกไปเที่ยวของคนงานสวนยางพาราสามารถทำได้โดยตลอด ไม่ต้องรอระยะเวลาเหมือนคนงานบ่อเลี้ยงกุ้ง โดยคนงานกลุ่มที่สมรสแต่คู่สมรสอยู่ทีอื่น จะใช้โอกาสใช้ชีวิตอย่างมีอิสระในช่วงระยะเวลาที่ไม่มีคู่สมรสอยู่ด้วย ออกเที่ยวตามสถานบันเทิง หรือมีเพศสัมพันธ์กันหญิงอื่น ๆ ได้ ทำให้มีความเสี่ยงสูงต่อการเป็นโรคเอดส์ ในขณะที่คนงานที่เป็นโสด เมื่อมีเวลาและมีโอกาสก็จะออกเที่ยวตามสถานบันเทิงหรือมีเพศสัมพันธ์เช่นกัน แต่การออกไปเที่ยวของคนงานที่เป็นโสดนั้น ไม่ต้องรีบใช้โอกาสเหมือนคนงานที่สมรสแต่คู่สมรสอยู่ทีอื่น ดังนั้น จึงทำให้คนงานที่สมรสแต่คู่สมรสอยู่ทีอื่น มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ในระดับสูงสูงกว่า คนงานที่เป็นโสด ส่วนคนงานที่เป็นหม้าย หย่า และ แยกกันอยู่ กลุ่มนี้มีอิสระในการใช้ชีวิตเหมือนคนงานที่เป็นโสด แต่เนื่องด้วยมีภาระที่ต้องรับผิดชอบ และมีประสบการณ์มากกว่า ทำให้คนงานกลุ่มนี้มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ลดลงไป ส่วนคนงานกลุ่มที่สมรสและมีคู่สมรสอยู่ด้วยนั้น มีโอกาสออกไปเที่ยวตามสถานบันเทิงน้อยมาก จึงทำให้คนงานกลุ่มนี้มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ระดับสูง ต่ำที่สุด

3. การศึกษา จากการศึกษาค้นคว้า ทิศทางของความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษาของคนงานบ่อเลี้ยงกุ้ง กับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ไม่เป็นตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งยังคงพบว่าการมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ของคนงานบ่อเลี้ยงกุ้งนั้น ขึ้นอยู่กับปัจจัยอื่น ๆ มากกว่า การได้รับการศึกษาที่แตกต่างกัน

สำหรับผลการศึกษาค้นคว้าความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษาของคนงานสวนยางพารากับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ พบว่า เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 อาจเนื่องมาจากคนงานที่มีการศึกษาสูงกว่า จะรู้ว่าการกระทำเช่นใดที่มีโอกาสเสี่ยงต่อการเป็นโรคทางเพศสัมพันธ์ รวมทั้งโรคเอดส์ ประกอบกับคนงานที่มีการศึกษา สามารถหาความรู้ได้ด้วยตนเองจากสื่อต่าง ๆ ได้ ซึ่งเป็นการพบเช่นเดียวกับ Allard, Robert (1989: 449) และ ทศนาภรณ์ ภูจินาพันธุ์ (2534:50-68) ที่พบว่า การศึกษามีความสัมพันธ์ในทิศทางบวกกับ

ตารางที่ 15 สรุปความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์
และผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ ของคนงานบ่อเลี้ยงกุ้ง
และคนงานสวนยางพารา

ตัวแปรอิสระ	ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ กับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์		ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมเสี่ยง ต่อการเป็นโรคเอดส์ระหว่าง คนงานบ่อเลี้ยงกุ้งกับคนงานสวนยางพารา
	คนงานบ่อเลี้ยงกุ้ง	คนงานสวนยางพารา	
ปัจจัยด้านประชากร			
<u>เศรษฐกิจและสังคม</u>			
- อายุ	X	NH	Y
- สถานภาพสมรส	NH*	NH*	Y
- การศึกษา	NH	H*	Y
- รายได้	NH	NH*	Y
- ระยะเวลาที่เข้ามา	NH	H*	Y
ปัจจัยด้านการอยู่อาศัย			
<u>และโภชนาการ</u>			
- ลักษณะที่อยู่อาศัย	/	/	/
- การบริโภคและโภชนาการ	/	/	/

H* ความสัมพันธ์เป็นไปตามสมมติฐาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

H ความสัมพันธ์เป็นไปตามสมมติฐาน แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

NH* ความสัมพันธ์ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน แต่มีนัยสำคัญทางสถิติ

NH ความสัมพันธ์ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน และไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

X ไม่สามารถสรุปความสัมพันธ์ได้

Y คนงานบ่อเลี้ยงกุ้งมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ต่ำกว่าคนงานสวนยางพารา

N คนงานสวนยางพารามีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ต่ำกว่าคนงานบ่อเลี้ยงกุ้ง

/ ไม่ได้นำมาวิเคราะห์

พฤติกรรมกำบังการติดเชื้อโรคเอดส์ และด้วยผลของการศึกษาที่ออกมาแตกต่างกันระหว่างคนงานบ่อเลี้ยงกุ้งกับคนงานสวนยางพารา นั้น เนื่องจากการที่คนงานเหล่านี้เดินทางเข้ามาทำงานทำในประเทศไทยนั้น ก็ด้วยความจำเป็นทางด้านเศรษฐกิจ การใช้จ่ายจะใช้ในสิ่งที่มีความจำเป็นต่อการดำรงชีวิตเท่านั้น ดังนั้นการออกไปเที่ยวที่ก่อให้เกิดโอกาสเสี่ยงต่อการเป็นโรคทางเพศสัมพันธ์ หรือโรคเอดส์นั้น จึงถูกกำหนดด้วยค่าใช้จ่าย โดยการออกไปเที่ยวของคนงานบ่อเลี้ยงกุ้งส่วนใหญ่แล้วนายจ้างเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายให้ ส่วนคนงานสวนยางพาราจะต้องออกค่าใช้จ่ายเอง

4. รายได้ จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของคนงานบ่อเลี้ยงกุ้งกับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ พบว่า ความสัมพันธ์ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้และไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงให้เห็นว่า การมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ของคนงานบ่อเลี้ยงกุ้งขึ้นอยู่กับปัจจัยอื่น ๆ เช่น โอกาสออกไปเที่ยวของคนงาน ความรู้ความเข้าใจในเรื่องเพศสัมพันธ์มากกว่าขึ้นอยู่กับระดับรายได้ของคนงาน

ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของคนงานสวนยางพารา กับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ พบว่า ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยพบว่าคนงานสวนยางพารายังมีรายได้สูงก็จะมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์สูงไปด้วย ทั้งนี้เนื่องมาจากการออกไปเที่ยวตามสถานบันเทิงของคนงานสวนยางพาราจะต้องเสียค่าใช้จ่ายเอง ดังนั้นผู้ที่มีรายได้สูงย่อมมีโอกาสได้เที่ยวมากกว่าผู้ที่มีรายได้ต่ำ จึงส่งผลทำให้คนงานสวนยางพาราที่มีรายได้สูงมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์มากกว่าคนงานสวนยางพาราที่มีรายได้ต่ำ

5. ระยะเวลาที่เข้ามาอยู่ในประเทศไทย จากการศึกษาด้วยตารางไขว้ พบว่า ระยะเวลาที่เข้ามาอยู่ในประเทศไทยของคนงานบ่อเลี้ยงกุ้ง ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ตามสมมติฐานที่ตั้งไว้และไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้ยังคงพบว่า การที่คนงานบ่อเลี้ยงกุ้งจะมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์สูงหรือต่ำนั้น ไม่ได้ขึ้นอยู่กับระยะเวลาที่เข้ามาอยู่ในประเทศไทยเพียงอย่างเดียว แต่ขึ้นอยู่กับปัจจัยอื่น ๆ เช่น ลักษณะของงานที่ไม่เปิดโอกาสให้คนงานเหล่านี้มีโอกาสเสี่ยงมากนัก

ส่วนผลการศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาที่เข้ามาอยู่ในประเทศไทยของคนงานสวนยางพารา กับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ พบว่า เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้เนื่องมาจากคนงานสวนยางพารา ที่เข้ามาอยู่ในประเทศไทยเป็นระยะเวลานานกว่า มีการปรับตัว มีการรับรู้และเข้าใจถึงการติดต่ออาการและความรุนแรงของโรคเอดส์ได้ดีกว่า คนงานสวนยางพาราที่เข้ามาอยู่ในประเทศไทยเป็นระยะเวลาน้อยกว่า ด้วยเหตุนี้ จึงทำให้คนงานสวนยางพาราที่เข้ามาอยู่ในประเทศไทยเป็นระยะเวลานานกว่า

มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ต่ำกว่า คนงานสวนยางพาราที่เข้ามาอยู่ในประเทศไทย เป็นระยะเวลาสั้นกว่า

ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ระหว่างคนงานบ่อเลี้ยงกุ้งกับคนงานสวนยางพารา

หลังจากการนำเอาสัดส่วนของผู้ที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ในระดับสูงของคนงานบ่อเลี้ยงกุ้งและคนงานสวนยางพารา มาเปรียบเทียบกันตามกลุ่มของอายุ สถานภาพสมรส การศึกษา รายได้ และระยะเวลาที่เข้ามาอยู่ในประเทศไทย ปรากฏว่า ในกลุ่มคนงานที่มีลักษณะเหมือนกัน คนงานบ่อเลี้ยงกุ้งจะมีสัดส่วนของผู้ที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ในระดับสูง ต่ำกว่าสัดส่วนของคนงานสวนยางพารา โดยพบว่า ในกลุ่มคนงานที่มีอายุเท่ากัน สถานภาพสมรสเดียวกัน ระดับการศึกษาเท่ากัน รายได้เท่ากัน และมีระยะเวลาที่เข้ามาอยู่ในประเทศไทยเท่ากัน คนงานบ่อเลี้ยงกุ้งจะมีสัดส่วนของผู้ที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ในระดับสูง ต่ำกว่าสัดส่วนของคนงานสวนยางพาราที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ในระดับสูง ซึ่งมีความสอดคล้องกับการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เรื่องโรคเอดส์ของคนงานบ่อเลี้ยงกุ้งและคนงานสวนยางพารา ที่พบว่าในกลุ่มคนงานที่มีลักษณะเหมือนกัน คนงานบ่อเลี้ยงกุ้งจะมีความรู้เรื่องโรคเอดส์มากกว่าคนงานสวนยางพารา ดังนั้น จึงทำให้คนงานบ่อเลี้ยงกุ้งมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ต่ำกว่าคนงานสวนยางพารา ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจากเหตุผลเดียวกัน คือ ถึงแม้คนงานสวนยางพาราจะมีเวลาว่างในการออกไปพบปะ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับบุคคลอื่นมากกว่าคนงานบ่อเลี้ยงกุ้ง แต่ส่วนใหญ่แล้วก็จะเป็นชนชาติเดียวกัน จึงไม่น่ามีความรู้ความเข้าใจในเรื่องโรคเอดส์เท่ากับคนไทย ซึ่งคนงานบ่อเลี้ยงกุ้งจะมีความใกล้ชิดมากกว่า ประกอบกับคนงานสวนยางพารามีโอกาสในการออกไปเที่ยวตามสถานเริงรมย์ได้มากกว่าคนงานบ่อเลี้ยงกุ้ง ด้วยเหตุนี้จึงทำให้คนงานบ่อเลี้ยงกุ้งมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ต่ำกว่าคนงานสวนยางพารา

ข้อเสนอแนะ

ผลการศึกษาครั้งนี้ มีข้อเสนอแนะในการนำไปปฏิบัติเกี่ยวกับสุขภาพของแรงงานต่างชาติ เพื่อลดค่าใช้จ่ายในภาครัฐ เพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคเอดส์ที่อาจมาจากแรงงานต่างชาติ และข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาวิจัย เกี่ยวกับพฤติกรรมและการดูแลสุขภาพของแรงงานต่างชาติในโอกาสต่อไป ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปปฏิบัติ

1.1 จากผลการศึกษาที่ได้ แสดงให้เห็นว่าลักษณะของงานที่แตกต่างกันก่อให้เกิดพฤติกรรม การดูแลสุขภาพที่ต่างกันด้วย โดยคนงานบ่อเลี้ยงกุ้งซึ่งต้องทำงานโดยไม่มีวันหยุด ทั้งกลางวัน และกลางคืน มีพฤติกรรมดูแลสุขภาพที่ต่ำกว่าคนงานสวนยางพารา และเมื่อพิจารณาตาม กลุ่มอายุ สถานภาพสมรส การศึกษา รายได้ หรือปัจจัยอื่น ๆ ไม่สามารถชี้ชัดลงไปได้ว่า คนงานที่มีลักษณะต่างกันจะมีพฤติกรรมป้องกันการเกิดโรคที่ต่างกัน ทำให้เห็นได้ว่าคนงานบ่อเลี้ยงกุ้ง และคนงานสวนยางพารา เหล่านี้ล้วนมีการย้ายถิ่นมาจากประเทศต้นทางที่ยังไม่มีการให้ความรู้ ด้านสุขภาพกับประชาชนมากนัก จึงทำให้คนงานเหล่านี้เมื่อเข้ามาสู่ประเทศไทย ยังคงมีการปฏิบัติ เกี่ยวกับการดูแลร่างกายเหมือนครั้งที่อยู่ในประเทศของตน ดังนั้นในการจดทะเบียนรับแรงงาน ต่างชาติเข้ามาทำงาน ควรมีการแนะแนวทางพร้อมกับให้คำปรึกษาในการดูแลสุขภาพให้กับคนงาน และนอกจากนั้นควรให้แนวทางในการปฏิบัติเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพของคนงานกับนายจ้าง ที่สถานประกอบการมีลูกจ้างทำงานในกิจการ เพื่อที่จะได้นำความรู้ที่ได้รับ ไปชี้แจงให้คนงานนำไป ปฏิบัติต่อไป ทั้งนี้จะได้ครอบคลุมแรงงานต่างชาติทั้งที่เข้ามาอย่างถูกกฎหมายและผิดกฎหมาย เพื่อลดการแพร่ระบาดของโรคร้าย ซึ่งจะมากับคนงานเหล่านี้ได้ต่อไปในอนาคต

1.2 ในด้านการรักษาพยาบาล พบว่า คนงานสวนยางพาราที่ใช้บริการจากสถาน พยาบาลของรัฐมากกว่า อาจเป็นด้วยเพราะเดินทางไปสะดวก ส่วนคนงานบ่อเลี้ยงกุ้งมักจะต้องรอ เจ้าของกิจการเป็นผู้ตัดสินใจและพาไปรักษา ดังนั้น จึงควรให้เจ้าของกิจการเข้าร่วมรับผิดชอบ ในปัญหาเกี่ยวกับการที่รัฐจะต้องเสียค่าใช้จ่ายในการรักษาให้กับแรงงานต่างชาติ โดยมีการจัดให้ คนงานที่อยู่ในกิจการไม่ว่าจะเข้ามาโดยผิดกฎหมายหรือถูกกฎหมาย มีบัตรประจำตัว ที่แสดงถึง เจ้าของสถานประกอบการและสถานที่ทำงาน เมื่อเกิดกรณีที่มีคนงานเจ็บป่วยและไปรักษาที่สถาน พยาบาลของรัฐ สถานพยาบาลสามารถเรียกเก็บค่าใช้จ่ายจากเจ้าของกิจการเมื่อถึงกำหนดระยะเวลา เพื่อจะให้เจ้าของกิจการเข้าร่วมรับผิดชอบค่าใช้จ่ายกับภาครัฐด้วย พร้อมกันนั้นเจ้าของ กิจการจะได้มีการกวดขันให้คนงานดูแลสุขภาพ หรือมีการให้ความรู้แก่คนงาน เพื่อลดภาวะ การเจ็บป่วย และจะช่วยลดค่าใช้จ่ายในส่วนนี้ลงไปได้

1.3 ความรู้และพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ ขึ้นอยู่กับความใกล้ชิด และการปรับตัว เข้ากับคนไทยเจ้าของพื้นที่ สถานภาพสมรส รายได้ การศึกษา ระยะเวลาที่เข้ามาอยู่ในประเทศไทย ที่สำคัญ คือ ระยะเวลาที่เข้ามาอยู่ในประเทศไทย แสดงให้เห็นว่า เมื่อคนงานเหล่านี้ เข้ามาอยู่ใน ประเทศไทยเป็นช่วงระยะเวลาที่ยาวนานกว่า มีการซึมซับความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ได้ดียิ่งขึ้น และในขณะเดียวกันการใกล้ชิดกับคนไทยมากกว่า ก็ทำให้มีการเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องโรคเอดส์

ได้ถูกต้องมากยิ่งขึ้นด้วย ดังนั้น จึงควรมีการให้คำแนะนำเกี่ยวกับเรื่องโรคเอดส์แก่เจ้าของกิจการ เพื่อนำไปให้ความรู้กับคนงานในกิจการต่อไป

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาวิจัยต่อไป

2.1 ควรศึกษาเปรียบเทียบแรงงานต่างชาติ ที่เข้ามาโดยผิดกฎหมาย และโดยถูกกฎหมาย เพื่อดูลักษณะการปรับตัวเข้ากับคนไทย และการเข้าไปใช้บริการทางด้านสาธารณสุขภาคและ สาธารณูปการ รวมไปถึงโอกาสที่จะได้รับทราบข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ จะทำให้ทราบถึงความแตกต่างของการมีพฤติกรรมการดูแลตนเอง และการเข้าไปใช้บริการจากสถานพยาบาลของรัฐ ได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

2.2 ควรศึกษาเปรียบเทียบแรงงานต่างชาติที่เข้ามาอยู่ในประเทศไทย ในระยะเวลาที่แตกต่างกัน เพื่อดูถึงการปรับตัวหรือการยังคงพฤติกรรมเดิม การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร การเข้าใช้บริการด้านต่าง ๆ เพราะจากการศึกษาในครั้งนี้ มีการแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มเท่านั้น จึงควรแบ่งกลุ่มระยะเวลาที่เข้ามาอยู่ในประเทศไทยให้มากกว่า นี้เพื่อจะได้เห็นข้อแตกต่างได้ชัดเจนยิ่งขึ้น หรืออาจทำให้สรุปได้ว่าระยะเวลาานเท่าใดที่แรงงานต่างชาติสามารถรับรู้ข่าวสารได้เหมือนคนไทยในพื้นที่

2.3 ควรศึกษาปัจจัยอื่น ๆ ที่อาจจะมียผลต่อพฤติกรรมป้องกันการเกิดโรค พฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ และความรู้เรื่องโรคเอดส์ต่อไป เช่น สถานที่ที่แรงงานต่างชาติเหล่านี้ชอบไปพบปะกันหรือบุคคลประเภทใดที่แรงงานต่างชาติเหล่านี้ชอบไปพบหาและให้ความเชื่อถือ เป็นต้น ทำให้ทราบถึงวิธีหรือช่องทางในการให้ความรู้เกี่ยวกับสุขภาพกับแรงงานต่างชาติได้ เพื่อเป็นการลดภาระทางด้านสาธารณสุขของประเทศต่อไป